

Društvo je imelo v pretečenem letu hude boje: zlasti socijalnim demokratom je društvo trn v peti; pri vsaki priliki so hujskali zoper društvo in njene ude z obrekovanjem in opravljanjem, žalibog, da so jim pri tem nečastnem delu pomagali tudi taki, od katerih smo pričakovali podpore ali vsaj nepristranosti. A vse nakane združenih nasprotnikov so se ponesrečile. Pokazalo se je, da stoji društvo na trdni podlagi večne resnice sv. katoliške vere in da se mu zaradi tega ni batil nobenih nasprotnikov.

Nato poroča denarničar, g. Antloga; iz njegovega poročila posnamemo, da je imelo društvo v pretečenem letu 100 gl. 61 kr. dohodkov in 100 gl. 38 kr. stroškov. Pregledovalcem računov se izvolita Franc Voh in Ant. Koren. Nato je bila volitev novega odbora. Izvoljen je večinoma stari odbor, kateri si je zbral za predsednika gospoda Jerneja Meh-a, za podpredsednika č. g. Mart. Ulčnik-a, tajnikom č. g. Mateja Osenjak-a, denarničarjem Martina Antloga.

Da skaže društvo hvaležnost svojemu ustanovitelju, č. g. Dekortu-ju, in č. g. Frančišku Korošcu, prefektu v Mariboru, kateri je že večkrat govoril na društvenih shodih, imenoval je občni zbor enoglasno oba gospoda častnim članom. Nato se izreče »Slov. Gosp.«, kot edinem listu na slov. Štajarju, ki razkriva zmote socijalnih demokratov, priznanje in zahvala, ter se v naročbo priporoča.

Gospod jurist Antloga spodbuja k odločnemu delovanju zoper socijaldemokrate, priporoča, da bi delavska društva na Spodnjem Štajarju skupno delovala, razlaga, kaj je socijalizem, razkriva zmote in neizpeljive nazore socijalnih demokratov. Omenja tudi internacionalizem socijalnih demokratov ter navdušuje navzoče, naj se povsod vedejo kot zavedni Slovenci.

K sklepu se je sprejela sledeča resolucija: »Voličci, zbrani na občnem zboru »slov. katol. delavskega društva« v Žalcu, z veseljem pozdravljajo osnivanje krščanske slovanske zveze v državnem zboru, ter prosijo slovenske poslance, naj se krepko potegujejo za pravice kmečkega, delavskega in obrtnega stanu, posebno naj skrbijo, da se pravično razdelijo bremena med našo in ogersko državno polovico in se potrudijo, da se vpelje jezikovna naredba, kakoršna je na Češkem in Moravskem, tudi med Slovenci«. S trikratnim »živio« na sv. očeta in svetlega cesarja je sklenil gospod predsednik III. občni zbor.

Cerkvene zadeve.

† Ptujski prošt Jožef Herzič.

Zalosten izlet smo imeli Ptujčani in okoličani letos prvega maja. Našega gospoda prošta smo zagrnili v hladno zemljo. Točno ob 10. uri so preč. g. inf. stolni dekan L. Herg zapeli »Libera« — Reši jih Gospod! — Potem se truplo pokojnega g. prošta med čudovitimi miserere-glasovi prenese v cerkev, kjer so se opravile zadušnice. Zdaj stopijo učeni gospod kanonik dr. Jožef Pajek na pridiznico, ter v kratkem, pa prisrčnem nagovoru obilnemu poslušalstvu, iz meščanov, okoličanov, vrhuncev uradnikov in vojščakov obstoječemu, razložijo življenja tek pokojnega g. prošta po navodu Pavlovih besed: »Določeno je vsem enkrat umreti, in potlej je sodba«, govoreči:

G. Jožef Herzič so bili rojeni leta 1843. pri Veliki Nedelji od priprostih, bolj ubožnih, pa prav pobožnih roditeljev. Duhovniki, spoznavši bistrega dečka, ga dajo v šolo na Ptuj in pozneje v Gradec, kjer so vse šole odlične prvak opravili, pozneje pa se v Maribor prese-

lili, kjer sva postala tovariša in prijatelja. Akoravno vse povsod odlične prvak, so vendar bili ponižni in ljubeznivi do vsakega. Lahko bi se bili za višje šole pripravili, pa so rajši šli v pastirstvo na svojo prvo službo v Svetinje, kjer so imeli veliko trpeti, potem k Sv. Petru pri Radgoni, in na Ptuj, v Maribor; povsod so bili marljivi in so delali z vidnim uspehom v šolah in društvi. Od ondod grejo na faro spodnjepoljskavsko in pred dvema letoma na Ptuj, kjer sem jim nastopno besedo govoril po besedah mil. knezoškofa ob posvečenju: »Bog blagoslovi vhod in izhod tvoj«. Kar pa vi brž niste opazili, da sem trčil in mislil na današnji izhod pokojnega gospoda; oni pa so me razumeli, kar so mi pozneje pravili, in jaz jim omenim: Prijatelj, k večjemu dve ali tri leta še imaš živeti! Dobro, bom pa tota svesto porabil. In tako so se pripravljali na svoj izhod, vsak večer mislili na smrt, molili Lavretanske litanije: zato je gotovo blažen njihov izhod, in ljuba Mati božja jim je sprosila milostno sodbo božjo, ker so jo tolikokrat in tako pobožno nazivali: Sv. Marija, prosí za nas!

Po tem solznotrosnem govoru so služili preč. stolni dekan slovesno sveto mašo, med katero je dobro izurjeni pevski zbor zapel »Requiem« s čudežnomilim »Sanctus«. Ves zbor 77 duhovnikov zapoje po sv. maši zopet libera »Reši jih«; ter vzdigne se nepričakovano slovesni sprevod: spredi gre vsa šolska mladež, nekaj gospodov, gasilci, duhovniki, pokojnika so 4 črne v prekrasni, z infulo in kelihom okinčani krsti peljali, sorodniki, uradniki, vojščaki, gospe, ženske, pod jasnosolčnim nebom, mimo zaprtih prodajalnic, med gorečimi svetilnicami skozi zelene rajde na »Novi Ptuj«: mirovišče prekrasno. Bilo je ravno dvanajst, ko so pokojnika v grob položili. R. I. P. S. G.

Cerkvena glasba.

Naš znani skladatelj Ign. Hladnik, katerega skladbe so se tako vrlo obnesle in udomačile na naših korih, vsled njih melodijoznosti in rabljivosti, ker se i on ozira na praktično stran naših razmer glede cerkvenega petja, in s katerimi je za povzdigo cerkvenega petja mnogo pripomogel, podaja sedaj zopet tri nove skladbe, katere vsem organistom in pevovodjem glede njihove rabljivosti prav zelo priporočamo in to so:

1. Latinska maša v čast sveti Družini, za Sopran, Alt in Bariton spremljavo orgelj op. 22. Lahka je ta maša, da jo zamore vsak organist z dvema pevkama z najboljšim uspehom prednašati in tako na najlažji način zadostiti pravilom in zahtevam cerkve. Cena z glasovi 1 fl., posamezni glasovi 20 kr.

2. »Venite exultemus« 12 Tantum ergo za mešani zbor, op. 26.; cena 50 kr.

3. Asperges me, Vidi aquam in 3 Ecce sacerdos magnus (za birmo) za mešani zbor, cena 40 kr. Vse tri dele ob enem 1 fl. 50 kr. Skladbe so lahke in v slogu Marijinih pesmij op. 14. Dobe se pri skladatelju v Novem mestu, Dolenjsko.

Gospodarske stvari.

Rudečica ali svinjska kuga.

Večkrat žalibog obišče naše kraje kaka kužna bolezen pri živini, toda se navadno ne mudi dolgo pri nas. Le jedna nam je ostala zvesta, kakor nesrečna tovarišica, in ta je rudečica, kužni črm, vranični prisad ali še drugače imenovana, sploh ji najbolj pristoji ime svinjska kuga. Že več deset-